

Çin aşçılarının hususiyeti

Arkalarından ıslak veya tozlu ağaçlar yükselen kerpiç duvarlar boyunca, sessiz dar sokaklardan, çekçek arabanızda sallana sallana evinize döndüğünüz zaman, ilk avluva açılan, tunc çiviler kaplı, kırmızı boyalı kapının tokmağını çalınca, ekseriya kapıyı bir yabancı açar. Hayret etmemek kibarlık icabıdır. Uşağınızın ya karısı, ya annesi, yahud oğlu hastalanmıştır. Afyon içmeğe gültüğünü bildiğiniz söylemek, ve öfkelenmek boştur. Metrodotalarize hasbi olarak vekâlet eden bu lütfükar Çininin hizmetini nankörlükle karşılamış olursunuz. Esasen, kendisine, tamamen itimad edebilirsiniz. O akşam, dostlarınıza bir kadeh şampanya, viski, yahud çin ikram etmek niyetinde idiyeniz, şüphesiz ki, hizmetiniz derhal görülecektir; çünkü bu şümmedederik usak ne şampanya, ne viski, ne de çin içer. Fakat, umumiyetle, sigaraların, çayın, pastaların nerede durduğunu bilir, çünkü pastayı, sigarayı ve çayı sever.

Çinli usaklar namuskârdır; Çinli ter tibi namuskâr. Paranızı çalmazlar, size paha biçerler. Avrupai bir barbar Pekine gelip yerleşer yerleşmez, usaklar, memur veya zabıta maaşını, fabrikatör veya malîyecî ise kâtibini, seyehsa bankadaki hesabını öğrenirler. Derhal, bir numaralı usak, yani baş usak, vergi dairesinin yerine geçer.

Yüzbaşı X... ve karısı bana anlatmışlardı. Pekine geldikleri zaman, Avrupa'ya avdet eden albay Z... nin, Tatar mahallesindeki villasını devren kıralamışlar, evle birlikte usakları da muhafaza etmişler. Sekiz gün sonra, bir numaralı uşağın masraf defterindeki rakamların yüksekliği gözlerini korkutmuş.

— Çok pahalı demişler. Değiştirmek lazım.

Uşak gülmüşsemiş, baş kesmiş, hak verir görünmüş, fakat ertesi hafta, defterdeki rakamlar, bir dolar farkla, gene olduğu gibi kalmış. O zaman Çinli âdetlerini öğrenmiş olan yüzbaşı, bir numaralı uşağı çağırılmış.

— Sen bana albaymış gibi muamele ediyorsun. Benim maaşım ancak yüzbaşı maaşı.

Uşak sormuş:

— Yüzbaşı ne kadar maaş alır?

Zabıt, kendisine bir rakam söylemiş.

Uşak:

— Anladım, demiş.

Bir saat sonra, defterdeki rakamları tasfih ederek getirmiş ve o zamandan,

beri bu rakamlar aynı nisbeti muhafaza etmiş.

Uşaklara hiddetlenmeğe kat'iyen gelmez, çünkü siz derhal hak görürsünüz. Öfkelenin bir zâf eseri olduğunu bilirler ve sizden intikam almak için çayın suyunu kaynatmazlar, belki dizanteri olursunuz; yahud sebzeleri yıkamazlar, belki tifoya yakalanırsınız. Onlara iyi muamele etmek lazımdır; bunun için de, hallerinden anlamalı.

Bir sefarethane'ye yeni gelen bir bayan gayretleştik etmek istemişti. Kendisinden evvelki memur karısının fazlasıyla masraf ettiğine kanandı. Yerleştikten birkaç gün sonra bütün hizmetkârları çağırması, gelmişler. Hepsi tamam değilmiş amma, bütün resmi hizmetkârlar mevcudmuş. On üç kişi imişler.

— Aşçı nerede? Diye sormuş.

Hazar bulunalar tereddütle bakışmışlar. Bayan:

— Aşçıyı istiyorum, diye ısrar etmiş.

Hizmetkârlardan biri dışarı çıkmış, sonra kapının iki kanadı birden açılmış. Oedipe gibi kör bir ihtiyar, iki dekilkanın kolunda, sarsıla sarsıla içeri girmiş. On sekiz senedir yemek pişirmiyormuş, fakat hâlâ aşçı imiş. Bayan, öfkelenmiş. Kendi tabiriyle bu fazla boğazı kovmuş. Aynı akşam bütün bir ziyafet verecekmiş, ne yemek pişirecek, ne de sofrada hizmet görecek adam bulabilmiş. Bütün hizmetkârlar çıkıp gitmişler.

Temizlik bahsinde de garblı gibi düşünmemek lazımdır. Sofrasında yenilen yemeklerle Pekinde şöhret kazanan güzel bir kadının evinde yemek yiyordum. Yemeklerini medhetmişim zaman bana:

— Evet, dedi, mükemmel bir aşçıdır. Fakat ilk zamanlar sevmiyordum. Şimdi anlaşıyoruz.

Gülmeğe başladı.

— Ne oldu? Diye sordum.

— Bakın ne oldu. Buraya geldiğim zaman, hâlâ Fransız taraflarım vardı ve evimde her şeyin, bilhassa mutfağın temiz olmasına istiyordum. Sekiz gün sonra, bir gün mutfağı bir gözden geçirmek istedim. Gördüğüm manzara tarrife sığmaz. Yerler çamur içindeydi, oraya buraya tencereler konmuştu, ocak mardar bir haldeydi, her tarafta kirli peçeteler sürünüyordu. Müthiş bir şey, öfkelenmiş ve aşçıya:

— Bu pislik içinde nasıl yaşıyorsun?

Diye sordum. Mutfakta ne yapıyorsun sen?

— Yemek pişiriyorum, dedi.

— Öyleyse başka türlü pişirirsin.

Yarımdan itibaren, mutfak salonu kadar temiz tutmazsan, seni kovarım.

Bunu kendisine söylerken korkuyordum, çünkü cidden, Pekin'in en iyi aşçılarındandı.

Bir müddet sonra, öğle yemeğine misafirlerim vardı. Aşçıya son bir talimat vermek için mutfaka gittim. Temizlikten purul purul yanıyordu. Fakat ocak yanmamıştı bile ve aşçı orada yoktu. Telâş ettim, ve uşağı sordum.

— Aşçı nerede?

— Aşçı, odasında.

Avludan geçtim, odaya girdim. Yere, ufak malfizler koymuş, üstünde tenisereler kayıyordu. Tabakların içinde balık küçükleri, yağ parçaları duruyordu. Yastığın üstünde, soğuk bir yemek vardı. Her taraf, nanıkmayacak derecede pis. Fakat, bir diş fırçası bardağının içinde, tabak gibi açılmış bir gül görüldü; yerde, ördek kızartması ile pastanın arasında, bir kafesin içinde kuz ötüyordu. Aşçı, yere çömelmiş, yemeklerden birinin, çeşnisine bakıyordu. Hayret içinde haykırdım:

— Ne yapıyorsun orada?

— Misis, mutfak temiz tutmamı tenbih etmişti. Ben de odamda yemek pişiriyorum. Mutfak temiz tutmak için başka hiç çare yok.

Gülerek sordum:

— O zamandanberi?

— O zamandanberi öyle devam ediyor. Görüyorsunuz ya, yemekleri çok güzel.

Curios'lar

Herhalde Curiosités (1) kelimesinin itisar edilmiş şekli olan Curios bütün Çinde kullanılır. Benim anlayışına göre, bu tabir, kâh, eski ve yeni eşya satan dükkâncılar hakkında, kâh eşyanın kendisi hakkında kullanılır.

Pekinde, Curios'ları görmek, bir şey yah için, memnu şehri, yahud Yaz sarayını ziyaret etmek kadar zaruridir. Fakat, şehre gelir gelmez insanı kavrayan ve gideceğiniz zaman yükseken bu Curios nöbeti, sırf gelip geçici yolculara mahsus değildir; sefarethane'ler erkânı, iş adamları, heftanın birçok iş ve eğlence saatlerini, bu dükkânlarda öteberi almağa hasrederler.

(Arkası var)

(1) — Buradaki manası, bir şehrin, ziyarete ve görülmeye değer hususiyetleri demektir.

Küçük Hanımefendi

Nakleden: Muazzez Tahsin Berkan

İşte o zaman, bilâhtiyar, Nerimanın yüzüne baktı ve iki eli yanlarına düştü. Herkes, herşeyi umutarak annesine döndü, öfkeden boğulan bir sesle bağırdı:

— Bana verdiğiniz karı bu mudur? Ne cesaretle böyle bir kadını benim karşına çıkarıyorsunuz?

Gözleri anadan fırlamış, deliye dönmüştü.

— Buna nasıl cesaret ettiniz?

Nikâh memuru dışarıya çıktığından Feridun ve Yusuf Beyler de bu aile kavgasından uzak kalmış; tercih ederek onun arkasından yürüdüler.

Madam Süripk telâş ve heyecanla Ömeri teskine çalıştı.

— Başka çaremiz yoktu. Sen pek âlâ biliyorsun çocuğum. Lüzumsuz yere anneni üzme, sen centilmen, terbiyeli bir erkeksin.

— Bu ne cesareti! Bu ne cesareti! Böyle bir kızı bana lâyk gördünüz ha! Şaziye Hanımın sevinci uçmuştu. Yalvarmağa başladı:

— Oğlum, bu yavrucağı da boş yere üzüyorsun. Onun ne kabahati var? Göreceksin ki o gıdasızlıktan, üzüntüden bu hale gelmiştir. Onu birkaç ay sonra tanyamıyacaksın, tamamile değişecek. Tebdilî hava ve ve bol gıda onu başka bir insan yapacak!

— Böyle bir kızla evlendim ha!

— Başka ümid yolu yoktu çocuğum, sen bunu bizden iyi biliyorsun. Evimiz, eşyamız haraç mezad satılacaktı, sokakta kalacaktık, ismimiz ağızlarda kalacaktı.

— Çok daha iyi olurdu.

— Sefalet beni korkutmuyordu. Yalnız siz, benimle kardeşini düşündüm.

— Dilenmeğe razı idim.

— Oğlum, bu meseleyi seninle uzun uzun münakaşa etmiştik. Nihayet muvafakat etmiştin.

— Bana vermek istediğiniz kızın böyle bir insan olacağını tahmin edememişim. Hayır, böyle bir şeye muvafakat edemezdim. Her şey, fakat bu hayır!

Deli gibi, kâbus içinde çırpınıyormuş gibi söylüyor, ne dediğini, nerede olduğunu, yanında kimin bulunduğunu düşünmüyordu. Annesi ona Fransızca hitab etmek mecburiyetinde kaldı:

— Dinle Ömer; bu çocuk seni ve hepimizi kurtarıyor. Ona karşı bazı vazifelerimiz var: Onu tedavi ettireceğiz, tebdilîhavaya göndereceğiz, her şeyi itina edeceğiz. Birkaç zaman sonra herkes gibi bir insandı. Demek ki ha-

ra o da herkes gibi olacak. Göreceksiniz. Kabil değil! Siz galiba ona dik katle bakmadınız. Tıpkı bir bostan korkuluğuna benziyor.

— Bir sene sonra onu tanyamıyacaksınız.

— Şimdilik ona tahammül etmek, onunla beraber yaşamak lazım!

— Hayır çocuğum. Sen beni düşün, ben her şeyi hazırladım: Onu Süripk ile İsviçreye, birsanatoryoma göndereceğim. Orada tedavi edilecektir. Zavallı çocuk birkaç senedenberi bir odada havasız, gıdasız, ışkenceler içinde yaşayordu. Eskiden onu tanyan Feridun Bey, kızcağzın vaktile pek şirin ve sevimli olduğunu söylüyor. Tekrar eski haline avdet etmesi için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Sen şimdilik ona karşı nezaketle muamele et, onun kalbini kırma evlâdım!

— Onu görmek istemiyorum, onun mevcudiyetini bile hatırlamıyacağım.

— Anlaşıldı. Onu hemen İsviçreye yollayacağız.

Ömer birdenbire karar verdi.

— Ben de gideceğim.

— Sen de mi? Nereye?

— Bana bu izdivacı teklif ettiğüniz zamana, evlenir evlenmez hemen Mısra gümmeği kararlaştırmıştım; fakat o vakt, fikrimce, karına karşı bazı vazifelerim olacak ve onun hatrını kırmandan ayrılmak çarelerine baş vuracaktım. Şimdi buna da lüzum kalmadı. Derhal gidiyorum. Burada daha fazla kalırsam ya güldüracağım, yahud da telâfisi imkânsız bir çılgınlık yapacağım.

Ana ile oğulun salonda bu kadar zaman kalmaları Feridun ve Yusuf Beylerin merakını mucib olmuştu. Yavaşça içeriye girerken Ömer'in derhal gidiyorum cümlesini işittiler. Yusuf Numan Bey ona yaklaştı:

— Git oğlum git; burada kalırsan hakikaten manasız şeyler yapacağın ve bütün plânlarımızı altüst edeceğin anlıyorum.

Feridun Bey de, hayret ve ızdırab içinde Şaziye hanım'a Ömere bakan Nerimana sokuldu ve Yusuf Beyin sözlerini tasdik etti:

— Gidiniz beyim, avdetinizde büyük değişikliklere şahid olacaksınız.

Avukat bu sözlerinde samimi idi. Kendi kendine şöyle düşünüyordu:

— Evet, Nerimancık bugün korkunç bir haldedir amma altı yedi sene evvel herkes gibi bir insandı. Demek ki ha-

yat şartlarının fevkalihî onu bu hale soktu. Takarrür etmeği gibi; birkaç sene İsviçrede kalır, rahat ederse gene normal bir genç kız olur. Yaşı henüz mühseldir, belki adamakülla değişir de kendisini kocasına beğendirmeye muvafak olur.

Bu samimi kanaatle tekrar Ömer'e baktı:

— Gidiniz Ömer Bey; avdetinde hiç beklemediğiniz bir tebeddül karşınıza çıkacaktır.

Bu sözler Ömerde derin bir istihza'nın akislerini yaratı. Bu gülmüş izdivacı hazırlayanlardan biri olduğu için Feridun Bey'e karşı içinde büyük bir kin ve husumet doğmuştu. Doğrudan doğruya ona cevap vermedin:

— Gidelim!

Dedi ve önden yürüdü. Diğerleri adımları ve bir cenaze alayı takip ediyorlarmış gibi ineyus bir tavirle onun arkasından gittiler.

Bu dakikada kimsi zavallı gelin kaibinden taşan kefer ve ızdırabı düşünmüyordu.

X

Aradan bir saat kadar geçmişti. Bu müddet zarfında madam Süripk, evvelce Yusuf Beyin getirdiği bir gündelik kadının yadumîe yemekleri hazırlamış ve geçirdikleri bütün heyecanlara rağmen açlıklarını hisseden ev halkını doyurmuştu. Sofraya oturulacağı sırada Yusuf Numan Bey:

— Aç yeri başka, acı ve sevinç yer başka! diyerek eski bir atalar sözünü hatırlamış ve bütün bu telâş ve hevescanların istihza açmağa yardımı olduğunu ileri sürmüştü.

Ömerden başka herkes bol bol yedi içti. Nerimana gelince, sofraya oturmamıştı. Süripk onu bir odaya götürmüştü, eibisesini çıkarmasına yardım etmiş, geceliğini giydirmiş ve şu sözler söylemişti:

— Çok yoruldu kızım. Bu akşam gene yola çıkacağız. Sen şu yatağa uzan, birkaç saat kadar uyu. Yeniden yorgunluğa tahammül edebilmek için uyumaktan başka çare yoktur.

Bu tavsiyelerden sonra kapıyı arkasından kilitlemiş, anahtarını cebine koymuş ve oradan uzaklaşmıştı. Kendi kendine.

(Arkası var)

HİKAYE

Kuş kemliğinden saray...

- KAFKAS HİKAYESİ -

Yazan: Kadircan Kafli

Süleyman Han o gün en genç ka-
rısının odasında geceleyecekti. Bu, ay
yüzü, yılan saçlı, hilâl kaşlı, oktan kir
pikli, tombul, beyaz, uzunca boylu bir
sarı güzeldi.

Süleyman Han onu çok severdi; eğer
öteki üç karısının da haklarını say-
masa, daha doğrusu onlardan çekin-
mese bütün gecelerini en genç karış-
ının köynünde geçirecekti.

Genç kadın'ın bir kusuru vardı: Pek
nazlı idi. Doğrusu buna kusur demek
de doğru değildi; çünkü eğer bu de-
rece nazlı olmasa, kendisini pahalı sat-
masa Süleyman Han ona bu derece
düşkün olmayacaktı. İnsanların güç el-
de edilen ve elden kolaylıkla kayıp
gitmek korkusu olan şeylere düşkün
oluşları meshurdur.

Süleyman Han hamamda uzun uzun
yıkandı; misk ve amber sürdü; ipek
li çamaşurlarını, yeşil çakırını, sarı
mintanını, mavi cepkenini, altın işle-
meli kırmızı mantosunu giydi; başına ko-
caman bir tavus tüyü bulunan züm-
rüdü ve incilli kavuğunu geçirdi; yü-
zünde cennete gidenlerin engin sa-
deti olduğu halde harem da'iresine doğ-
ru yürüdü; iki zenci onun birkaç adımı
berşinden gidiyorlardı.

İşte genç kadın'ın odasının kapısı gö-
ründü; orası cennet kapısı idi.

Fakat sonuncu karısının şişman da-
dısı eşikte görüldü; yerlere kadar e-
ldi:

— Sultanım, Kadın efendimiz has-
kadır; henüz daldı; kusurunun affını
rica ediyor!

Dedi. Süleyman Han'ın kaşları yu-
varlandı, gözleri büyüdü; ağız aralan-
dı ve olduğu yerde dimdik durdu; Da-
dım gözlerinin içine bakarak bu ha-
berin doğru olup olmadığını anlamak
istedi. O yüzde yalancılık okunmuyor-
du. Bununla beraber:

— Göreyim!

Dedi; ayaklarının ucuna basarak ya-
vaşa içeriye girdi. Genç kadını ger-
çekten karşı altın karyolasında ipek
ler, atlaslar, altın işlemler arasında,
solgun yatarken gördü. Gözleri hafif-
çe aralamıştı. Yaklaştı; elini bir gü-
vercin kanadı hafifliğiyle tuttu. Ateş gi-
bi yansyordu. Alnını yokladı; orası da
ateş gibiydi. Kaşları çatıldı ve yüzün-
de derin bir cıvılda görüldü. Kapının
eşiğinde duran hadimeğalarından bi-
rine işaret etti; yaklaşıncı;

— Çabuk hekimbaşıyı çağır! Burada
bekliyorum.

Dedi.
Hekimbaşı geldi ve hastayı ağır bul-
du. İyi bakılması, hele hiç üzülmemesi
lazımgeldiğini söyledi.

Süleyman Han günde birkaç defa
sevğlisinin baş ucuna geliyordu.

Sevğlisi birkaç gün sonra düzenli
gibi oldu. Hükümdarı yanı başında
görmekten mes'ud olduğuna şüphesiz
yoktu. Ondan birçok şeyler istiyordu.
Kendisine mahsus ve baştan başa pem-
be mermerden bir köşkün yapılmasına
başlandı; şehrin halkına bir hafta su ye-
rine bal şerbeti ve süt dağıtıldı; yüz-
lerce köle ve cariye azad edildi, her ar-
zusu hemen yapıldıkça arzular çoğalı-
yor ve yapılması daha güç olanlar söy-
leniyordu. Genç kadın en sonra dedi
ki:

— Kuşların kemiklerinden bir saray
isterim!

Böyle bir şey hiç işitilmemişti. Aca-
ba nasıl olacaktı! Onu görmek için bel-
ki bütün dünya hükümdarları gelecek-
lerdi ve genç kadın kuş kemiklerinden
yapılmasın olan büyük ve muhteşem ka-
feste bir kuş kadar mes'ud yasıyacaktı.

Süleyman Han her şey yapmağa
kadir bir padişah; yalnız insanlara
değil hayvanlara da hüküm geçiyordu.

Hemen her tarafa haber'ler gönder-
di; bütün kuşların gemelerini emret-
ti. Hepsini toplandıktan sonra onları
kesirecek, kemiklerini toplatacak, sev-
ğlisinin arzusunu yerine getirecekti.

Şehrin içi ve dışı kuş kümlerile
dolmuştu; âdeta güneş görünmüyordu.
Asya sülûmlerinden cennet kuşlarına,
birçok boyda ve renkte papağanlardan
pengoellere kadar her cins gelmişti.
Leylekler, turnalar, güvercinler ayrı ay-
rı toplanmışlardı. Serçeler yerlerinde
duramıyarak daldan dala çaldan ça-
tıp uçuyorlar; bülbüller ve diğer ötücü
kuşlar ölümü beklemenin verdiği ızdı-
rabı haykırmak için kendilerini zor
tutuyorlardı.

Yoklama yapıldı; yalnız baykuşun
gelmediği görüldü. Süleyman Han o-
na çabuk gelmesi için haber yolladı;
gene gelmedi. Bir daha haber yolladı.
Bu da neticesiz kaldı. Süleyman Han
dördüncü defasında:

— Ona gidin, söyleyin ki gene gel-
mezse ben oraya geleceğim ve hakkın-
da hayırlı olmayacaktır!

Dedi. Altın tahtında, vezirlerinin or-

tasında büyük ihşama oturmuştu;
bir an evvel işe başlamak, sarayı bi-
tirmeleri için manârlara lazımgelen
şiddetli emarler vermekte sabırsızlık e-
liyordu.

Ta uzakta sarıya çalan bir nokta gö-
rülür; yaklaştıkça büyür; yüz binler
ce kuş arasında bir marifet oldu:

— Geliyor!

Baykuş çok konuşmayan, çok uçmı-
yan, göze batmasını sevmiyen, kendi
dünyasında ve kendi halinde yaşayan
bir filozoftu. Acaba Süleyman Han'ı
fikirlerinden ve kararından vazgeçirecek
bir çere düşündü mü? Bazı kuşlar ken-
di kendilerine böyle sordular, lakin ü-
mide kapılmak için hiçbir sebep olma-
dığını gördüler.

Baykuş o ner zamanki uçuşu ile
Süleyman Han'ın ayaklarına dibine
kadar sokuldu ve kondu. Kıvrık gaga-
sını birkaç defa oynattı; iri yuvarlak
gözlerini fıldır fıldır çevirdi ve selâm-
ladı.

Süleyman Han kızgındı. Ona sordu:
— Sana üç defa haber göndermiş-
tüm; gelmedin. Niçin dördüncüyü bek-
ledin?

Baykuş hiç telaşa kapılmadı ve ce-
vab verdi:

— Sultanım, üç defasında da, düşü-
nüydüm. Bazı mühim meseleler aklı-
ma gelmişti; onları halletmeğe çalış-
ıyordum.

Süleyman Han bir mesele halletme-
sini pek severdi; Baykuşun da iyi bir
filozof olduğunu biliyordu. Dedi ki:

— Ne düşünüyordun?

Herkes baştan ayağa kulak kesilmiş-
ti; merak ediyorlardı.

Baykuş yutkundu:

— Birinci defasında dünyada su mu
toprak mı çok olduğunu düşünüyor-
dum.

— Ne neticeye vardın?

— Su topraktan çoktur, sultanım!

— Niçin?

— Çünkü toprağın da neresini ka-
zarsak altından su çıkıyor. Her yerde
bulunan su bir kısmı yerlerde olan top-
raktan elbet çok olur.

Bu sözler ve düşünüş tarzı Süley-
man Han'ın hoşuna gitti.

— İkinci defasında ne düşünüyordun?

Diyerek sordu.

— Dünyada ölümler mi çoktur yoksa
diriler mi, diye kendi kendime sormuş-
tum; cevabını arıyordum.

— Buldun mu?

— Evet!
— Nedir?
— Ölümler çoktur, çünkü dirilerin
hepsi ölüyor!

Bunda daha büyük bir hikmet vardı.
Doğrusu Süleyman Han baykuş yü-
zünden kuşların öldürülmesini gecik-
tirdiği ve sarayın yapılmasına bir an
evvel başlatmadığı için üzülüyordu.

— Üçüncü defasında ne düşündü-
nü söyle!

— Dünyada kadın mı çoktur, erkek
mi, diye düşünüyordum.

Süleyman Han bu meselenin halle-
dirmesine imkân görmüyordu; bu âde-
ta gökyüzündeki yıldızları saymak ge-
liydi. İnsanları saymak mümkün değildi
amma, bir taraftan sayarken öte ta-
raftan eksilir ve çoğurlardı. Saymadan
da kadının mı erkeğin mi çok olduğun-
u anlamağa imkân yoktu. Merakla
sordu:

— Bu meseleyi nasıl hallettin?

Baykuş birkaç saniye gene sustu: iri
yuvarlak gözlerini Süleyman Han'ın
küçük, uzunca ve parlak gözlerine dik-
ti:

— Sultanım, çok düşündüm, çok yo-
ruldum; en sonra karar verdim ki ka-
dımlar erkeklerden çoktur!

— Fakat niçin?

— Diyelim ki yaratılıştaki ikisi müsa-
vidir, fakat ahmak kadımlar dinleyen
onların arzularını körükörüne yapan
akıllı erkekler az değildir. Ben böylele-
rini erkek saymıyorum. Demek ki ka-
dın çoktur!

Süleyman Han durakladı: düşünce-
ye daldı; etrafına bakındı. Vezirler, sa-
ray adamları, halk ve bütün kuşlar su-
suyorlardı. Adeta hepsi de ona son çil-
ginca kararından dolayı hep birden:

— Ahmak!...

Diyerek haykıracaktı.

Şu çok güzel fakat ahmak kadının,
humma nöbetleri arasında sayıklar gi-
bi ondan istediği her şeyi yapmakla
halk ve hayvanlar arasında tıbari sar-
sılmış oluyordu. Henüz hakikate ve
mantığa dönmek için vakit vardı; bun-
dan istifade etmeliydi.

Süleyman Han utanıyordu.

Yavaş yavaş altın tahttan kalktı;
baykusa teşekkür etti ve yuvasına dö-
nebinceğini söyledi. Diğer kuşların
da serbest olduklarını bildirdi. Artık
genç karısının yanına değil kitabların-
ın arasına döndü.

Bir yangın başlangıcı

Evvelki gece, sabaha karşı Pan-
galtıda Bozkurd sokağında Agavni
isminde bir kadına aid 13 numara-
lı evin üst katından yangın çıkma-
ştır. Ateş etrafa sirayet tehlikesini
göstermişse de, yetişen itfaiyenin
gayreti sayesinde söndürülmüştür.

MİLLİ PİYANGO

15
2nci KANUN
1942

İkramiye Adedi	İkramiye Mikdarı Lira	İkramiye Tutarı Lira
1	30.000	30.000
4	10.000	40.000
6	5.000	30.000
40	2.000	80.000
120	1.000	120.000
160	500	80.000
1.200	100	120.000
1.200	50	60.000
8.000	10	80.000
160.000	2	320.000
170.731	Yekûn	960.000

Yüz biletle 43,68 Bilet
KAZANACAK
Tam bilet 4, Yarım bilet 2 liradır.

Doğu Beyazıt Mal Müdürlüğünden:

Eksiltmeye konulan iş:
1 — Doğu Beyazıt kazasında yapılacak hükümet binası ikmalî inşaatıdır.
2 — Keşif bedeli 16457 lra 83 kuruştur.
3 — Eksiltme 6.1.942 günü saat 15 de kapak zrf usulle yapılacaktır.
4 — Eksiltme şartnamesi ve buna müteferri evrak doğu Beyazıt maliye dairesinden alabilirler ve Ağrı nafia müdürlüğünde de görülebilirler.
5 — Eksiltmeye girmek için isteklilerin 1234 lira 34 kurusluk muvakkat te-
minat vermeleri ve Ağrı vilâyetinden bu işe girebileceklerine dair alınmış vesika ibraz etmeleri muktezdır. Bu vesika için eksiltmenin yapılacağı günden en az üç gün evvel bir istida ile isteklilerin Ağrı vilâyeti makamına müracaatları ve bu müracaatların şimdiye kadar yaptıkları benzeri inşaatı aid işleri yaptırmış idarelerden aldıkları vesikaları rapetmeleri lazımdır. Bu müddet zarfında vesika talebinde bulunmayanlar eksiltmeye giremeyeceklerdir.
6 — İstekliler teklif mektuplarını ihale günü olan 6.1.942 Salı günü saat 14 de kadar eksiltme komisyonu reisliğine makbuz mukabilinde teslim ede-
ceklerdir.
Postada vukubulacak gecikmeler kabul edilmez. (11489)

M. M. V. Hava Müsteşarlığından

Hava müsteşarlığı teknik taburu için otomobil ve traktör makinistleri ve meydan ve yol inşaatma vakıf ustalara ihtiyaç vardır.
Verilecek ücret miktarları yapılacak imtihanda gösterecekleri ehli-
yete göre 50.120 lra arasındadır. Taliplerin dilekleri ile hava müste-
şarlığına müracaatları. «9310» (11054)

Memleket Haberleri

Tokatta belediye ve Halkevi reis vekillikleri seçimi yapıldı C. H. P. kongresi toplandı

Tokat (Hususî) — Talim mak-sadile vatanî vazifesine çağrılan belediye reisimiz Mustafa Yolcu-nun şehrimizden ve vazifesinden ayrılması münasebetile reişliğe bir vekil reis seçimi yapılmıştır. Seçimde belediye azalarından Meh-med Altın kazanmış ve vekâlet vazifesine başlamıştır.

Mustafa Yolcu aynı zamanda C. H. Partisi vilâyet idare heyeti reişliğini de yapmakta olduğu için bu vazifenin vekillğine de emekli albay Ali Rıza Yalçınalp getiril-miştir.

Diğer taraftan Halkevi reisi Zi-raat Bankası muhasebecisi Diyar-bakıra tayin edildiği için bu vazife-yi de parti vilâyet idare heyeti reis vekillğine getirilmiş olan e-mekli albay Ali Rıza Yalçınalp de-ruhde etmiştir.

C. H. P. kongresi

C. H. Partisi Tokat merkez kaza kongresi parti müfettişi Zihni Or-hun, vali İzzettin Çağpar ve bütün daire reislerinin iştirakile açılmış-tır. Kongre riyaset divanı yapıldıktan sonra Ebedî Şef Atatürkün âziz hatırası için beş dakika sükût edilmiştir. Müteakiben başkan Hil-mî Güner'i bir yıllık faaliyet rap-orunu okumuş ve bir yıl içinde yapılan işler hakkında izahat ver-miş, müteakiben ocak, nahıye non-grelerinde tesbit edilen dilekler arasında yapılmayanlar ile bu sene ki dilekler hakkında gerekli izahat verilmiş ve bu izahat kongrece tas-vib edilmiştir.

Bundan sonra vilâyet kongresine gidecek murahhaslar seçilmiş ve yapılan teklif üzerine başta Millî Şefimiz ve Reiscümhurumuz İsmet İnönü olduğu halde büyüklerimize tâzim telgrafları çekilmesine ka-rar verilerek toplantıya son veril-miştir. Yapılan seçimde Hilmi Gü-

neri, Nizamettin Tezer, Fahri Lâ-tifoğlu, Sabri Bakırcı, Mustafa İsa-pitli, Sami Erk ve Mehmed Aksu kaza idare heyeti azalıklarına se-çilmişlerdir.

Vali ve maarif müdürü takdir edildi

Az zaman evvel 23 ilkokulun te-melleri atılmış ve Cümhuriyet bay-ramında da bunların açılış tören-lerinin yapıldığını evvelce yazmış-tık. Bu okullar inşaatının kısa bir zaman içinde başarılmış için gös-terilen alâka ve yardımdan dolayı valimiz İzzettin Çağpar ile maarif müdürü Fazıl Gönen Maarif Vekâ-letince takdir edilmiş ve birer te-şekkür mektubu almışlardır.

Valimiz İzzettin Çağpar, maası yüz liraya çıkarılmak suretile terfi ettirilmiştir.

Dokumacılık kooperatifi

Dokumacılık kooperatifinin te-şekkül etmek üzere olduğunu evvel-ce yazmıştık. Kooperatifin teşek-külü için gerekli kanuni formalite-ler ilkmal edilmek üzeredir. Koo-peratif 47.000 lira sermayeli ve 14 müessisten ibaret olup hissedar kaydine devam edilmektedir.

Edirne'de Halkevinin koşulları

Edirne (Hususî) — Halkevi spor klübü tarafından tertib edilen iki katagori üzerinden 3000 ve 50 metrelik koşular heyecanlı geçmiş-tir.

Atatürk heykeli önünde başlayan ve aynı yerde sona eren ilk koşuya saat 11 de başlandı.

3000 metre olarak başlayan bu ilk koşu neticesinde İsmail Kıtır birinci, Nihad Salgara ikinci, Ah-med üçüncü, 5000 metrelik mü-sabakada da Halil Çekiç birinci, Mehmed ikinci, Süleyman üçüncü gelmişlerdir.

Adanada

Çeltik ekimi başladı, ekim sahası geçen senekinden daha geniş olacak

Adana (Hususî) — Bölgemizde çeltik ekimi için hazırlıklara başlanmıştır. Birçok çeltikçiler vilâyete yeni ekim için miracaatte bulunmuşlardır. Bu seneki ekim sahasının geçen yıldan geniş olacağı tahmin olunmaktadır.

Adli siciller toplanıyor

Adliye Vekâleti çok yerinde bir ka-rar vermiştir. Bu karara göre, memle-keute 1327 tarihine kadar olan bütün adli siciller muntaka müzelerine devre-dilmektedir. Bu suretle e'fikler için is-tifadeki bir kaynak temin edilmiş ve siciller mahvolmaktan kurtulmuş olu-yor.

İçel, Seyhan, Gaziantep ve Edirne-Mardin, Maraş adliyelerindeki bütün adli siciller Adana müzesine getiril-mektedir.

Parti heyeti

Seyhan parti müfettişi bay Halid Onaran bugün İzmir'e gitmiştir. Müfet-tiş on beş gün sonra Adanaya döne-cektir.

Hatay elektrik idaresi belediyeye devredildi

Hatay elektrik idaresi Hatay beledi-yeler birliğine devredilmiştir. Devir işi son bulmuştur. Diğer taraftan Defne çağlıyanlarından elektrik istihsalı için mühim bir proje hazırlanarak Nafia Vekâletine gönderilmiştir.

Şarkışlada memurlar kooperatifi

Şarkışla (Hususî) — Yiyecek ve giyecek maddelerinin çok yüksek bir dereceye gelmesi üzerine muh-terem Vefa Veznedaroğlunun gay-retile bir Memurlar İstihlak Koope-ratifi teşkilini karar altına almıştır.

Edirne fidanlığında faaliyet

Edirne (Hususî) — Memleketimi-zin en zengin fidanlıklarından biri olan Edirne fidanlığı bu sene de ge-niş ölçüde meyvalı fidan yetiştirmiş ve bu fidanları bugünden itibaren dağıt-mağa başlamıştır. Fidanların belli baş-lıları kayısı, şeftali, ayva, vişne, kızılcık ve musmuladır. Fidanların beheri için 10 kuruş gibi küçük bir para alın-maktadır. Edirne ve Trakyanın birçok yerlerinin ağaçlanmasına ve güzel-leşmesine yardım eden Edirne fidan-lığının bu sene yetiştirdiği fidanlar geçen yıllar kadar bol ve verimlidir.

ÇOCUK

20 lincikânun bilme-cemizde kazananlar

20 Birincikânun tarihli bilmece-mizde kazanan okuyucularımızın isimleri a-şağıda yazılıdır. İstanbulda bulunan o-kuycularımızın hediyelerini Pazartesi, Perşembe günleri öğleden sonra bizzat idarehanemizden almaları lazımdır. Taşrada bulunanların hediyeleri posta ile adreslerine gönderilir.

Bir Atatürk tablosu

İstanbul Beylerbeyi, 27 inci okul sını-fı 2 de 42 numaralı Necdet Vaner.

Bir şişe kolonya

İstanbul Ortaköy 39 uncu okul sınıf 2.A da 483 numaralı Güner Atak.

Resimli elişi kasteti

Alpuşlu ilkokul sınıf 3 de 54 numara-lı Muzaffer Dinlenli

Mürekkebli kalem

(Son Posta hatıralı)
Pulaflı ilkokulu sınıf 3.A da 230 numaralı Namak Mumcuoğlu, İstanbul Alemdar caddesi No. 32 de Rafet San-duvaç, İstanbul Çağaloğlu Nuruosma-nye caddesi No. 57 de Doğan Algur.

Kurşun dolma kalem

(Son Posta hatıralı)
Tekirdağ orta okul sınıf 2.C de 289 Nerman Şenvardar, İstanbul Hayriye lisesi sınıf 9.A da 111 numaralı Maz-har Özbahadır. İstanbul Kabataş er-kek lisesi sınıf 4.C talebesinden 1266 numaralı Büllend Er.

Diş fırçası

(Son Posta hatıralı)
Ankara Maltepe Yaltırık caddesi Fa-zilet apartmanı Altan Bakay, Bursa Ahmeddal mahallesi Ahmeddal sokağı No. 6 da Turgud Erer, Konya lise sınıf 2.A da 338 numaralı Muhiittin Yüksel.

Dis macunu

Darıca Bağlarbaşı No. 7 de Refia Erdem, İzmir Alsancak 1393 üncü so-kak No. 6 da Saime, Küçük Yozgad Elmadağ İnh'sarlar barut deposu me-muru oğlu Ercümen Mergen.

Album

(Son Posta hatıralı)
Silivri 2 inci ilkokul sınıf 4 de 101 numaralı Akgün Sağnak, İzmir Misa-kumrilli okulu sınıf 4.A da 381 numara-lı Ayhan, İstanbul Büyükdere Gül-mez Hasan sokak No. 5 de Süleyman Şimşek.

Muhtıra defteri

(Son Posta hatıralı)
Konya İstasyon caddesi Şirinhanım çeşmesi karşısı No. 164 de Eng'in Say-kan, Vezirköprü frengi mücadele sığ-hat memuru yeğen, Münir Palas, Af-

«Son Posta» nın tefrikası: 184

KOCA YUSUF

Yusufu görmek isteyen kadın

Nihayet; Mösyo Piyer lâfa kârışa-rak:

— Siz Türkleri bilmezsiniz... Onlar kat'iyen bizim gibi gültüğü düşünmez-ler... Her ne yaparsa doğru yap-mak isterler... Yalan dolan bilmezler-ve, bunları ciddi olarak alınz... kat'i-yen bu böyledir. Ne yalandan para a-lırlar, ne halkı kandırırlar, ve ne de oynas yaparlar... Bunlar böyedir.

— Peki; Türkiye'de hep böyle kârı-sıya mı güreş tutuyorlar..

— Tabii... kârın kârına...

— Bu, çok fena... para kazanmak güç olur öyle ise...

— Ehl.. Böyle işte...

— Peki, ne yapacağız şimdi?

— Yapacağımız şey; Türküm istedi-ği gibi güreşin ciddi olmasındır.

— Peki; parayı veren szsiniz, sözü-nüz geçmiyor mu bu adama..

— İmkânı yok... Daha fazla zorlar işek parayı filân bırakır, memlekete dö-ner...

— Zannetmem... Hiç kazanç terko-lunur mu? Hem ona mağlûb ol veya-hud berabere de kal demiyoruz... Siz mübalâğa ediyorsunuz galiba!..

— Arzu ederseniz sizi kendisiyle ko-nuşmağa götürürelim..

— Fena olmaz...

Belçikalı organizatörü olarak otele geldiler.. Koca Yusufu takdim ettiler. Mükâleme başladı. Mösyo Piyer, ber-mutad tereddümanlık yapıyordu. Yusufu sordular:

Kokulu sabun

(Son Posta hatıralı)
İsparta jandarma alay hesab memu-ru Mitat Arıkan kız Necla Arıkan, Ankara üçüncü ortaokul sınıf 2.D de 495 numaralı Kemal Kuvat, İstanbul Lâleli tramvay caddesi 289 numarada Kadriye Duman.

Yuvarlak dünya kalemtraş

(Son Posta hatıralı)
İstanbul Göztepe kız orta okul 1.B talebesinden 217 numaralı Sera Dinler, İstanbul Kabataş lisesi 840 numaralı Rahmettin, İstanbul Çağaloğlu orta okul sınıf 2.C de 326 Bürhanettin Ballar.

Alüminyum bardak

(Son Posta hatıralı)
Çatalca askerî posta No. 686 başça-vuş kız Nefin Ertükel, Eskişehir orta okul sınıf 2.B de 1346 numaralı Mu-

— Emil de güreşi bir saat kad-zatınız ve bir saat sonra mağlûb-nuz.

Mösyo Piyer; bu lâfları söyler bu fikirlerin kendi fikri olmadı. Belçikalı organizatöre her şey; at-tıkları halde bir türlü ikna edeme-lerini de Yusufu anlatmıştı.

Koca Yusuf; bu sözler üzerine duğu Yusuf kanapeden ayaga ka-Büyüklerini iki iri ellerinin uzun ve-lin parmakları arasına alarak bur-tan sonra:

— Söyle bu soytarı keferye; Tl-ler çingene köçeği gibi göbek atarak-ra kazanmazlar.. sıkmalı putkayı çıkmalı er meydanına bel.. Aha kandırarak aldığımız paralar hara-dir bel! Bu paranın hayrı olur mu bel!.. Te hey!.. Er meydanı bu b-Köçek gibi âleme gü'lünç mü o-ğuz bel!.. Söyle bu kızancaza, utanır-mı pehlivan diye ulaştırır yanında t-nu be?..

Belçikalı organizatör Koca Yusuf köptürdüğü gözlerle görmüştü.

Mösyo Piyer; lisani münasibille B-çikalıya Koca Yusufun şiddetle ve ka-yetle itiraz ettiğini terfume etti.

Belçikalı organizatör; dayanama-Bir an için Yusufun insanlığı ve me-lîği karşısında ahlâklı bir adam g-düşünmek mecburiyetinde kalarak yolda mukabele etti.

(Arkası var)

allâ Suneren, İstanbul Üsküdar 4 ü-cü kız orta okul sınıf 1.A da 154 numaralı Mezzyet.

Ayna

(Son Posta hatıralı)
İstanbul Gelenbevi orta okulu sınıf 2.D de 679 numaralı Sedat Erseleçli İstanbul Fatih Fevziyapaşa caddesi N-87 de Bakı İnözü, İstanbul Üsküdar Doğançılar Azizmahmud efendi sokak No. 94 de Necdet İnan.

Kitap

Konya İsmetpaşa ilkokul sınıf 5 de 387 numaralı Mehlika, Çanakkale Atatürk mahallesi eski Mahkeme s-kak No, 24 de Mine Ülgen, Adapazarı ortaokul sınıf 2.E de 726 numaralı R-ceb Sökmen.

Kartpostal

Sivas İsmetpaşa ilkokul sınıf 4 de 608 numaralı Ömer Akveran, Edirne ilse sınıf 5.A da 1335 numaralı Metin Önel, Karaman orta okul sınıf 2.A da 262 numaralı İbrahim Güngör.

